GREGORIUS MAGNUS
Österreich, Anfang 14. Jh.
Seite 189r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26048
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ofidunt. Q quib qd depcan
ato delem n ut si dona ā
tonor opm pcepunt. hoc
q; donū accipiant ut a quo
hec acepīt discāt. Qua
aūt pmissis uerbis dīs po
tentiā sue magnitudinis
intulit. nūc in subsequenti
b; nequitiā antiqui hostis
ostendit. ut boni famulus
et auditis pius virtutibus
dni sapiet quantū diligēt.
7 agnita post alliditate
diabolo. discet quantū ti
mēt. Ysi vū p ppham dī.
Leo rugiet quis nō timebit.
Vnūs deus locutus est quis
nō pphabit. Postqua enī
ei uirtus sui adiutoris notuit.
nequaqm illi uires adū
sarij latere debuerūt. ut eo
magis defensoē suo se hu
milī subdet. quo hostis
sui nequitias subtili agno
uisset. ptectorē q; suū tanto
arctiū quereret quanto ūtili
uore hostem agnoscet quem
uitaret. Certū qpe est quia
mīs diligit eceptorē suum.
qui minus intelligit pcu
lum qd euasit 7 uile solati
ū defensoris deputat qui ū
tutem adulari debile pu
tat. Ysi bene eceptione sua
dno tribuens pha dicebat.
Diligā te dne uirtus mea.
apte uidelz dicens. ego te
magis diligo quo in firmi
tate ppam sentiens vni
tate mea te ee agnosco.
Hinc rursū ait. Multifica

mias tuas qui saluos fa
cis spantes inter quas tuū
nimiū nūe dni mire a
pd nos metipos qui eripi
mur fiunt. cū p easdē mias
quā gratia fuerunt pcu
la que euadimus agnoscunt.
Et qua sermone preceden
ti dnis beato iob mira
opa secum sequitur pte
ferat. ut his auditis dis
ceret. te virtū suam culmi
ne quā humilia debuisse
sentire. nūc ei cū quo hos
te bellū gerat ostenditur.
7 uires fraudesq; illius.
subtili indicant. ut qua
ad colloquiū audacius sin
pduct est argumēta aduer
sari apte agnoscat. Vet
bis enī sequitur fideli fa
mulo dnis amicitas hostis
alludi. machinationes in
simiat omne qd oppimendo
rupit. omne qd insidiando
cumulat. omne qd inni
nando ūret. omne qd sua
dendo blandit. omne qd
de spando frangit. omne qd
pmittendo decipit. Cime
ta g ēgulationis ei certa
mina exordit dicens. Ecce
uehemoth quē feci tecū.
Quē sub vehemoth noē
ū antiquū hostē insinu
at. Qui inceptat ex he
brea uoce in latina lin
gua animal sonat. Cui
inferi dū malitia subdit
patent plona monstrat.
Is enim de dō septum e.